

er dog ſaagodtſom umuligt, paa Grund af de vexlende Forhold, hvis de ikke ſtulde føre til Tabet af den mindre Stats Selvſtændighed. Det gjælder derfor om efter Omſtændighederne enten at knytte eller at ophæve dem i rette Tid, eller at unblade begge Dele. Armeens Betydning for Statens Beſtaaen er kun ſom et vigtigt Led af en Kjæde, men dens gode eller mindre gode Ordning kan have en mægtig Indflydſe paa det Dørige. Vi ſtabe ikke en nye Armee for at gjøre Erobring, men vi indrette os efter fattig Leilighed paa at forſvare vor Selvſtændighed ved at omdanne og efter Omſtændighederne forbedre, hvad vi allerede have.

Krigsminiſteren: Jeg troer at burde gjøre nogle ſaa Bemærkninger i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Verg) yttrede, navnlig med Henſyn til Forandringerne i Officeerskolens Ordning. Jeg ſkal ſørſt omtale § 89, hvorefter der er aabnet Abgang for Andre end for Secondlieutenanter til at aſlægge den befalede og nødvendige Prøve, og jeg ſkal da henlede Opmærkſomheden paa, at det vilde være meget haardt for en ung Mand, om han kom til at ligge over et heelt Aar ſom Følge af, at Abgangen til den næſtældſte Claſſe kun finder Sted hvert andet Aar. Naar han nemlig kan aſlægge Prøven, inden han træder ind ſom Recrut, og han ſenere erhverver ſig Secondlieutenantſgraden, kan han ſtrax træde ind i den næſtældſte Claſſe, medens han, ſaaſremt denne Beſtemmelse ikke fandtes i Loven, maatte vente et Par Aar, inden han kan komme ind i den nævnte Claſſe. Dette vilde være alſor haardt for de enkelte Individier. Og ligesaa vilde det gaae med de andre Indſtrænkninger, der vilde falde overmaade haardt paa Individierne. Det er for at lette Abgangen i det Hele og for at give en fri Concurrence imellem alle gode Kræfter, at denne Beſtemmelse er kommen ind. Det ærede Medlem lagde Vægt paa Slutningsſtykket af § 92, hvor der ſiges: „Med Miniſterens Tilladelse kunne ogsaa Andre paa egen Bekoſtning deeltage i Underviisningen i de to ældſte Claſſer“. Det ærede Medlem gjorde, om jeg forſlod ham ret, ikke nogen Indbenjing imod denne Beſtemmelse, ſom den

ſtaaer her; han havde ſutet imod, at f. Ex. Søofficerer eller Andre, ſom ſøge Underviisning i et enkelt Fag i et beſtemt Niemed, ſtulde kunne paa denne Maade ſaae Miniſterens Tilladelse til at deeltage i Underviisningen, naar — hvad der jo maa forudsættes — det ikke medførte Ulemper for de andre Elever, men han modſatte ſig den, fordi han deri ſaae en Bagtanke; han meente, at derigjennem vilde Døren aabnes for en Forandring af Loven, ſom ſtulde ſigte til, at Mænd, ſom ikke havde opfyldt alle de Betingelſer, ſom her ere foreſkrevne, ſtulde kunne blive Premierlieutenanter. Nu maa jeg for det Førſte beſtemt fralægge mig enhver Bagtanke ved Redactionen af denne Beſtemmelse; men jeg ſkal ogsaa bemærke, at naar det ærede Medlem indbrømmede, at man ikke vil kunne omgaae Lovens Beſtemmelſer uden ved at forandre dem, ſaa forekommer det mig, at man maa være ſulbſtændig betrygget; thi Mere troer jeg ikke, vi kunne forlange af en Lov, end at den ikke vil kunne omgaaes, uden at den ligefrem maa forandres. Naar alſaa de Misbrug, ſom det ærede Medlem i ſin — efter min Mening noget for vidt drevne — Miſtænksomhed nærede Frygt for, virkelig ſtulde kunne befrygtes, ſaa troer jeg dog, at vi kunne berolige os med, at de ikke kunne finde Sted, uden at Loven ligefrem maa forandres, og at, ſaa længe Lovbeſtemmelſen bliver beſtaaende, Misbrug ikke ere mulige. Det ſtaaer beſtemt udtalt, at en ung Mand for at kunne blive Premierlieutenant ſkal have været Menig, Corporal og Secondlieutenant, og naar ikke denne Beſtemmelse i Loven ligefrem forandres, ſaa vil man ikke kunne omgaae den. Men derſom den lovgivende Magt i ſin Tid ſtulde finde, at Loven i dette Punkt burde forandres, ſaa vil jo ganſke viſt Forandringen kunne finde Sted, og det forekommer mig alſaa ikke, at det ærede Medlem af den Grund burde modſætte ſig Loven. Det ærede Medlem har ſagt, at Finantsminiſteren havde givet den Erklæring, at han vilde forelægge Thinget en Tillægsbevilling. Derſom min ærede Collega har givet et ſaaant Løfte, ſaa vil han viſt ogsaa indfri det. I hvilket Omfang eller i hvilke Udtryk han har givet dette Løfte, er mig ubekjendt; men har han, ſom ſagt, givet det, vil han viſt ogsaa